

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **T. K.**

skazanego z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. i art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 marca 2015 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego
w P. z dnia 9 stycznia 2015r. (IV WKK [...]) o odmowie przyjęcia kasacji
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie mogło zostać uwzględnione.

Skazany w dniu 5 października 2013 r. złożył do akt sprawy pismo potraktowane jako samodzielnie sporządzona kasacja. Skazanego wezwano do uzupełnienia braku formalnego tej kasacji poprzez sporządzenie i podpisanie jej przez adwokata.

Od tego czasu toczy się postępowanie, którego celem jest ustalenie prawa skazanego do przyznania mu obrońcy z urzędu. Skazany postępowanie to utrudnia. Tak należy określić jego zachowanie wobec wyznaczonego dla tego celu kuratora oraz brak chęci ujawnienia swojego miejsca zamieszkiwania.

W tej sytuacji, stwierdzić jedynie wypada, że to na wnioskodawcy ciąży obowiązek wykazania, że nie jest w stanie samodzielnie, ze względu na ubóstwo, pokryć kosztów obrony. W niniejszej sprawie, skazany nie uczynił tego i skutecznie udaremnił możliwość działania w tym zakresie Sądu z urzędu. Winien on zatem ponieść konsekwencje swojej postawy. Słusznie zatem upoważniony sędzia Sądu

Okręgowego zarządzeniem z dnia 2 października 2014 r. odmówił uwzględnienia wniosku o wyznaczenie T.K. obrońcy z urzędu dla potrzeb postępowania kasacyjnego i prawidłowo wezwał go do uzupełnienia braków formalnych kasacji (przy zmianie terminu do uzupełnienia tego braku w zarządzeniu z dnia 4 listopada 2014 r.). Skazanemu doręczono to wezwanie w dniu 17 listopada 2014 r.

W określonym terminie skazany braku tego nie uzupełnił, złożył natomiast liczne, kolejne, wnioski o wyznaczenie obrońcy z urzędu, które nie mogły być skuteczne, skoro tej właśnie kwestii dotyczyło zarządzenie z dnia 2 października 2014 r.

W takiej sekwencji zdarzeń wydano zaskarżone zarządzenie z dnia 9 stycznia 2015 r.

W zażaleniu na to zarządzenie skazany wskazał na naruszenie prawa procesowego to jest przepisów art. 530§2 k.p.k., art. 120 § 2 k.p.k., art. 78 § 1 k.p.k., art. 214 § 1 k.p.k. oraz 42§3 k.p.k.

W niniejszej sprawie brak jest podstaw do uwzględnienia zażalenia. Zgodnie z dyspozycją art. 526§2 k.p.k. kasacja, o ile nie pochodzi od prokuratora lub wskazanego w ustawie podmiotu szczególnego, winna być sporządzona i podpisana przez adwokata. Upoważniony sędzia wydając zatem zaskarżone zarządzenie postąpił w zgodzie z normującymi omawianą kwestię przepisami procesowymi. Nie było też podstaw ustawowych do tego, aby stronie wyznaczać obrońcę z urzędu, w sytuacji, gdy nie wykazała ona, że nie jest w stanie pokryć kosztów takiej obrony. Raz jeszcze stanowczo należy podkreślić, że nie jest obowiązkiem sądu ustalanie sytuacji materialnej wnioskodawcy, lecz to wnioskodawca jest zobowiązany skutecznie wykazać, że istnieją podstawy do uwzględnienia jego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu. W niniejszej sprawie nie ma zatem jakichkolwiek podstaw, by zasadnie twierdzić, że wydając zaskarżone zarządzenie naruszono przepisy art. 530§2 k.p.k., art. 120§2 k.p.k. czy art. 78§1 k.p.k.

Nie można też w żaden sposób przyjąć, że nawet gdyby zlecenie wywiadu kuratorskiego nie zawierało wskazania podstawy prawnej, stanowiłoby to takie naruszenie art. 214 § 1 k.p.k., które miałoby znaczenie dla treści zaskarżonego zarządzenia. Kurator wszak wiedział na jakie okoliczności ma sporządzić wywiad.

Nie mogło dojść również do naruszenia art. 42 § 3 k.p.k. przy wydawaniu zaskarżonego zarządzenia skoro w dniu 15 października 2015 r. Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku skazanego o wyłączenie od udziału w sprawie sędziego B. Z. – nie było zatem jakichkolwiek podstaw ku temu, aby powstrzymywała się ona od udziału w sprawie po tym terminie.

Powyższe powoduje, że tak sformułowane zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[l.n]